

Elmegyek, én egyedül kelek útra...
Megtérek-e végül az otthonomba?
Látom-e még a hazámat? Szólj, Okavango!

Meddig vándorolok még, Okavango?
Szólj hozzám, háromhúrú hárfá!
Látlak-e még? Szólj, Okavango!

*Sir Archibald Blacksmith küldte nekem tavaly
Brit Becsuánaföldről, angol átírásból fordítottam
Maros-Vásárhelyt, 1897 februárjában*

*(Archibald azt írta, hogy a busmanok, avagy a
szan nép Okavango-búcsúdala a Kalahári siva-
tagból való, de változatai Angolában, a Cubango
mentén, és Német Délnyugat-Afrikában, Namí-
biában, Bergdamaföldön, a damara nép között is
élnék.)*

Garaczi László

(KÖZELEDIK AZTÁN ELTŰNIK)

fekszem a fotelban
az ablak nyitva a tavaszi estére
eszembe jut egy szó és azonnal el is felejtem
kipárolog a fejből
csak a formája az árnyéka a zenéje marad
és hogy szép volt és erős

ahogy a szavakat szoktam ízlelgetni
most úgy ízlelgetem ennek a hiányát
a szavak pontosak illedelmesek
máskor kétértelműek és maszatosak
néha hűségesek máskor elárulnak
mint most például ez a szó
ami sehogy sem jut eszembe

anyám és apám bejönnek a szobába
port törölnek és a nippiket rendezik
halkan járnak nem beszélnek
nem akarnak zavarni
hogy hamarabb végezzek
hamarabb eszembe jusson

itt van a nyelvem hegyén
kering a fejemben
bujkál a fotel alatt száll a csillár körül
közeledik aztán eltűnik
mint egy átlátszó szárnyú lepke
emlékszem rá és mégsem
fogom a markomban
mégsem tudom kimondani

legszívesebben sírva fakadnék
miért csinálom ezt miért kínozom magam
miért ejtettem magam foglyul

játszhattam volna a katonáimmal
olvashattam volna
megkérhettem volna apámat
hogy sakkozzunk
de hiába gondolok a sakkra
ezt is próbáltam már
hogy másra gondolni
hátha beugrik de nem ugrik be

hallom hogy anyám fürdővizet ereszt
megint ő ment meg
a forró vízben elfelejtem az egészet
elfelejtem az elfelejtést

(EGYMÁSHOZ NÉLKÜLE)

egy teherautó platóján alszunk
a motorzúgás fölerősödik
szólok a tizedesnek
benézünk az utastérbe
de az idegen akit éjjel vettünk fel
hátranyaklott fejfel alszik

öltözés közben összehasonlítjuk a sebeket
a szőröket és a sárga bőrt

egy lány néz a folyosó végéből
miközben a reggeli vizsgálatra várok
úgy intézi hogy egymás mellé sodródjunk
az orvos ezredes gombás fertőzésekről szóló
színes mappákkal illusztrált előadása közben